

Del 2

IDAG: KORSORD S23 • **EFTERTEXT** S24 • **RADIO&TV** S27

FOTO: MARINA JOHANSSON

Låt rädslan skölja över

S18-19.....

KULTUR Vattnet flyttar tillbaka in i vattentornet på årets sommarutställning

Vatten – lika livsgivande som destruktivt, och en effektiv symbol för räddsa.

Gallery 1.0 – förmodligen den minsta konstscen som satts upp i Saffle.

Anna Lidberg kommer ursprungligen från Skoghall men bor nu i Stockholm.

Gamla Vattentornet är en lika utmanande som häftig lokal att ställa ut i.

Konstnären bakom sommarens utställning vill gärna få oss att reflektera kring räddsa och oro.

Som en trygg hamn i stormiga vatten

■ Vatten är allt. Förutsättningen för allt liv men samtidigt också ett hot mot detsamma. Det kan vara stormigt och lugnt, kokande och fruset, en oändlig horisont och en liten droppe i kranen. Alltid föränderligt men också beständigt. Genom att acceptera det otrygga kan Anna Lidberg känna sig trygg. Nu vill hon få besökarna att känna detsamma med utställningen Okeanides.

Anna Lidberg kommer från Skoghall men bor sedan länge i Stockholm, där hon har studerat på Konstfack.

– Just nu har jag dock satt mig i karantän i skogen i Tivedstorp, där min pojkvän driver vandrarhem.

Domedagskänsla
Anna har ofta gestaltat samhälls- och kulturella strukturer och konflikter i sina verk, framför allt

genom videoinstallationer. Ett återkommande tema är hur människan hanterar oro för katastrofer, både individuellt och i grupp.

– Nu börjar vi antligen våga prata lite om räddsa och andra svåra känslor, på grund av coronapandemin. Men räddsa verkar vara svårt att hantera och leva med för många. Det är lätt att antingen bli lamslagen av skräck inför hot som vi känner av, eller tvärtom inte bry sig alls.

Bejaka räddslan

I en tid där människan i allt mindre utsträckning tillber en högre makt för att få bukt med sin räddsa, kan många sakna en plats där dessa tankar och känslor får en fristad. Där hoppas Anna att hennes konst kan vara behjälplig.

– Jag vill skapa en sorts rum där det kan vara ödesmättat och kanske lite obehagligt, men att det samtidigt också är en plats att få vara i som man är. Något stort och nästan andligt, där man kan acceptera att räddslan finns utan att gåna på den.

Okeanides känner kanske den mytologintresserade igen. Vattennymfen i grekisk mytologi, som ger själ och ande åt vattnets olika former. De är storslagna, mytiska och samtidigt helt vardagsnära för människan. I Anna Lidbergs utställning blir de en metafor för naturen som något större än oss själva och hur vi måste acceptera att leva med något som vi aldrig riktigt kan kontrollera. Vattnet är ju dessutom väldigt närvarande i Saffles natur, kultur och historia.

Okeanides består av en filminstallation, en 40 minuter lång loop med vattenanimation.

– Den är kopplad till ett datorprogram som jag kan styra vädret i. Om jag vill ha mer sol, mer dramatiska moln, en storm på vattenytan och så vidare. Till den spelas specialskrivna musik av Jon Ekström, som kommer från Saffle, säger Anna.

"Skithäftigt"

Anna fick förfrågan i höstas om att ställa ut i Gamla Vattentornet i sommat. Hon ville göra något som verkligen utnyttjar den speciella

lokalens höjd. Vattenanimationen reflekteras på väggarna, vilket kan ge känslan av att vattnet återspeglas på klippor – eller att man själv befinner sig under ytan.

– Det är ett skithäftigt ställe, och så kul att man har tagit vara på lokalen.

Som en bonus ställer Anna även ut Gallery 1.0 – ett dockskåp som blivit världens kanske minsta konstscen. På den ställer både hon själv och gästande konstnärer ut verk i det lilla formatet.

Känns i magen

Vernissagen för Okeanides och Gallery 1.0 sker i morgon, den 5 juni.

– Jag hoppas att besökarna ska känna något i magen. Kanske en känsla av att vara del av något större.

Utställningen pågår till och med den 19 september.

Marina Johansson
0533-46443
marina.johansson@saffletidningen.se

■ Under ytan, eller vind i seglen? Men Okeanides hoppas Anna Lidberg på att olika sorters vatten ska kunna frambringa olika sorters känslor i besökarna.

FOTO: MARINA JOHANSSON

KULTUR. Vattnet flyttar tillbaka in i vattentornet på årets sommarutställning

Vatten – lika livsgivande som destruktivt, och en effektfull symbol för rädsla.

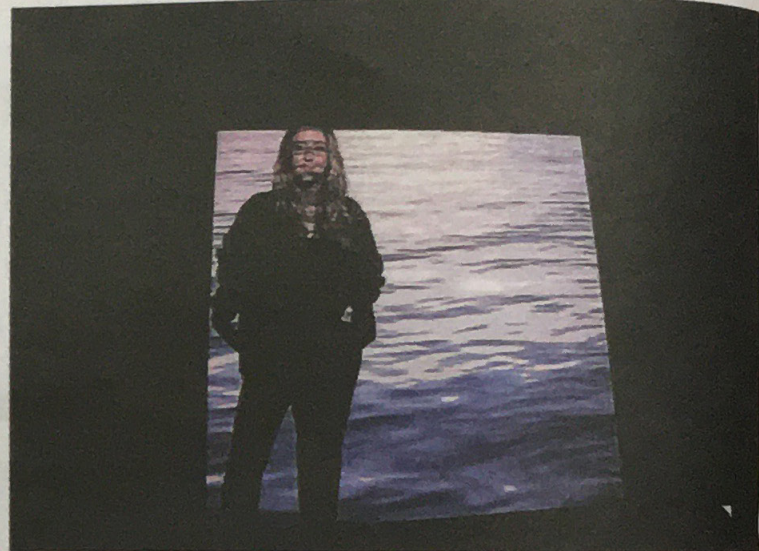
Gallery 1.0 – förmodligen den minsta konstscen som satts upp i Säfte.

Anna Lidberg kommer ursprungligen från Skoghall men bor nu i Stockholm.

Gamla Vattentornet är en lika utmanande som häftig lokal att ställa ut i.

Konstnären bakom sommarens utställning vill gärna få oss att reflektera kring rädsla och oro.

Som en trygg hamn i stormiga vatten

■ Vatten är allt. Förutsättningen för allt liv men samtidigt också ett hot mot detsamma. Det kan vara stormigt och lugnt, kokande och fruset, en oändlig horisont och en liten droppe i kranen. Alltid föränderligt men också beständigt. Genom att acceptera det otrygga kan Anna Lidberg känna sig trygg. Nu vill hon få besökarna att känna detsamma med utställningen Okeanides.

Anna Lidberg kommer från Skoghall men bor sedan länge i Stockholm, där hon har studerat på Konstfack.

– Just nu har jag dock satt mig i karantän i skogen i Tivedstorp, där min pojkvän driver vandrarhem.

Domedagskänsla

Anna har ofta gestaltat samhälls- och kulturella strukturer och konflikter i sina verk, framför allt

genom videoinstallationer. Ett återkommande tema är hur människan hanterar oro för katastrofer, både individuellt och i grupp.

– Nu börjar vi äntligen våga prata lite om rädsla och andra svåra känslor, på grund av coronapandemin. Men rädsla verkar vara svårt att hantera och leva med för många. Det är lätt att antingen bli lamslagen av skräck inför hot som vi känner av, eller tvärtom inte bry sig alls.

Bejaka rädslan

I en tid där människan i allt mindre utsträckning tillber en högre makt för att få bukt med sin rädsla, kan många sakna en plats där dessa tankar och känslor får en fristad. Där hoppas Anna att hennes konst kan vara behjälplig.

– Jag vill skapa en sorts rum där det kan vara ödesmättat och kanske lite obehagligt, men att det samtidigt också är en plats att få vara i som man är. Något stort och nästan andligt, där man kan acceptera att rädslan finns utan att agera på den.

Okeaniderna känner kanske den mytologiintresserade igen. Vattennymfer i grekisk mytologi, som ger själ och ande åt vattnets olika former. De är storslagna, mytiska och samtidigt helt vardagsnära för människan. I Anna Lidbergs utställning blir de en metafor för naturen som något större än oss själva och hur vi måste acceptera att leva med något som vi aldrig riktigt kan kontrollera. Vattnet är ju dessutom väldigt närvarande i Säftes natur, kultur och historia.

Okeanides består av en filminstallation, en 40 minuter lång loop med vattenanimation.

– Den är kopplad till ett datorprogram som jag kan styra vädret i. Om jag vill ha mer sol, mer dramatiska moln, en storm på vattenytan och så vidare. Till den spelas specialskrivna musik av Jon Ekström, som kommer från Säfte, säger Anna.

"Skithäftigt"

Anna fick förfrågan i höstas om att ställa ut i Gamla Vattentornet i sommar. Hon ville göra något som verkligen utnyttjar den speciella

lokalens höjd. Vattenanimationen reflekteras på väggarna, vilket kan ge känslan av att vattnet återspeglas på klippor – eller att man själv befinner sig under ytan.

– Det är ett skithäftigt ställe, och så kul att man har tagit vara på lokalen.

Som en bonus ställer Anna även ut Gallery 1.0 – ett dockskåp som blivit världens kanske minsta konstscen. På den ställer både hon själv och gästande konstnärer ut verk i det lilla formatet.

Känns i magen

Vernissagen för Okeanides och Gallery 1.0 sker i morgon, den 5 juni.

– Jag hoppas att besökarna ska känna något i magen. Kanske en känsla av att vara del av något större.

Utställningen pågår till och med den 19 september.

Marina Johansson

0533-46443

marina.johansson@saffletidningen.se

■ Under ytan, eller vind i seglen?
Men Okeanides hoppas Anna
Lidberg på att olika sorters vatten
ska kunna frambringa olika sorters
känslor i besökarna.

FOTO: MARINA JOHANSSON